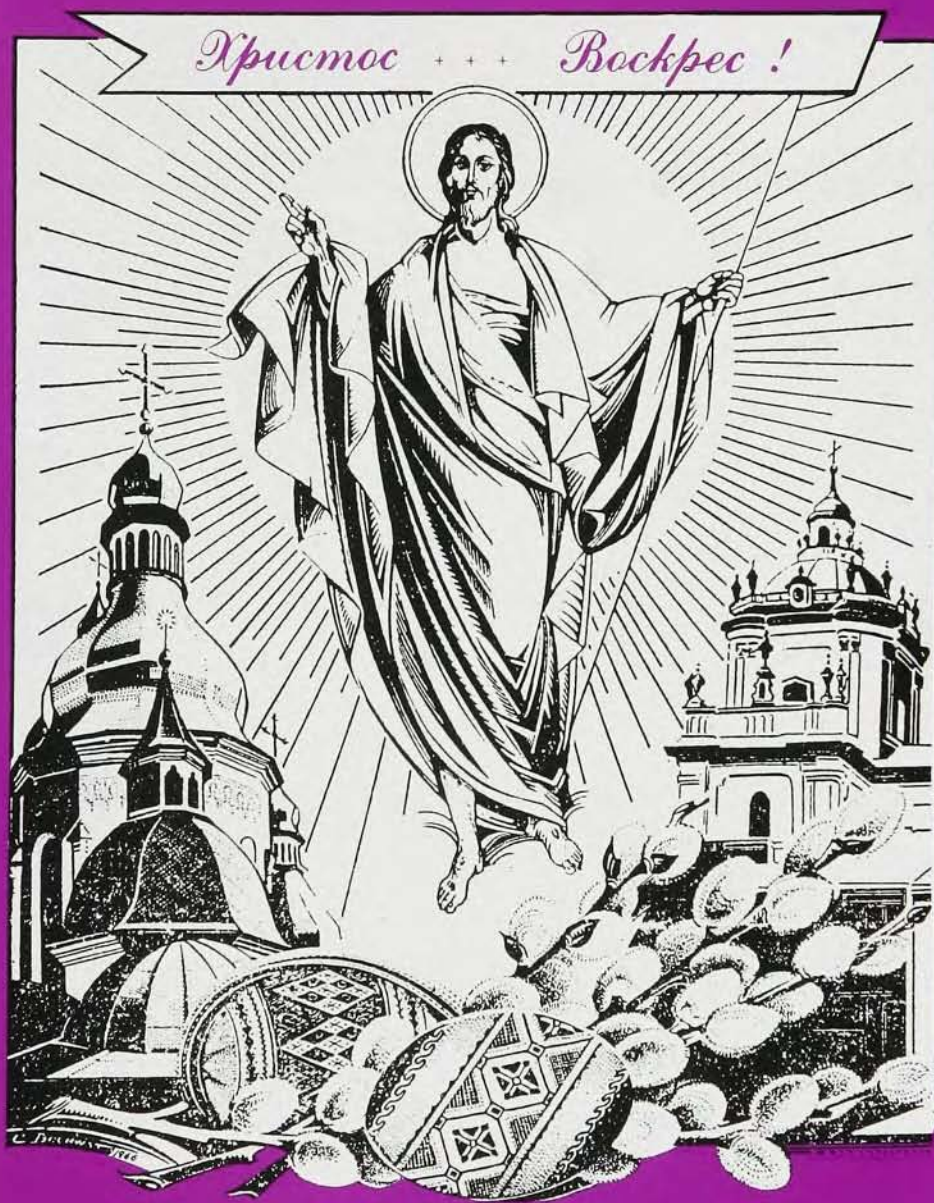
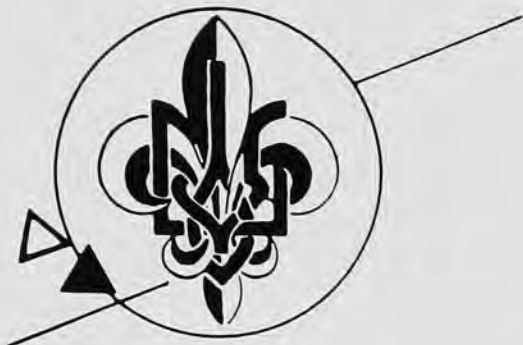

Юнак

БЕРЕЗЕНЬ — КВІТЕНЬ
1992
MARCH — APRIL

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.
Оформлення обкладинки пл. скоб Коля Савицький

ЗМІСТ

Сторінка

1. Великодні привіти
Гряде Великдень — М. Качалуба
Великодній передзвін — Оксана Лятуринська
2. Великдень в родині
3. „Твоя дума, твоя пісня“... Уляна Пелех
5. Патріярх Мстислав в часі Йорданської відправи
Україно прости! — Георгій Віковичний
6. Великий добрий вчинок Юрка — Уляна Пелех
Молоде перо: 3 японських вражень — Софія
Мицак
7. Атому — вирок! — Мирослава Броніч
8. А який у мене мішок до сну? — ст. пл. Юрко
Мончак
10. Дзвони — Галина Дзівак
11. Загальна програма ЮМПЗ 1992
12. Інструкції до юнацької реєстраційної карти на
ЮМПЗ
13. Карта зголошення для юнаків і юначок
15. 3 таборової газетки „Козацька зустріч“
18. Хроніка: Лещетарський табір „Більш ніколи“ —
Ігор Бошко
19. Хроніка: Вишкіл юнацьких виховників в
Дітроїті — пл. сен. Стефа Король
21. Датки на потреби Пластового Видавництва
Юрчик чи Джордж — Оленка чи Гелен — Т.Г.
22. Будуймо міст — Вілан
Українські народні скоромовки
23. Карта зголошення на Золоту Булаву

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріали згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

Редагує колегія:

Головний Редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Юрій Мончак

Мирослава Мончак

пл. сен. Іванка Ганкевич

пл. сен. Петро Содоль

пл. сен. Тоня Горохович

ЮНАК

БЕРЕЗЕНЬ — КВІТЕНЬ

1992

MARCH — APRIL

Ч.П. 3 & 4 (315)

РІК XXX

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА «ЮНАКА»

\$25.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.50

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION, 144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003
YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДМІНІСТРАЦІЯ НА ЗСА: 144 Second Ave., New York, N.Y. 10003

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

Воскрес!

ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ,
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ,
СТАНИЧНИМ ПРОВОДАМ, ПРОВОДАМ ПЛАСТПРИЯТУ
ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,

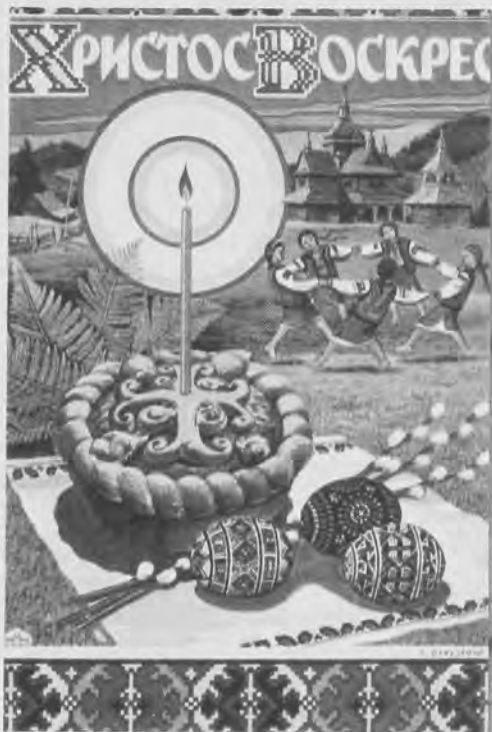
а зокрема Пластовому Юнацтву,
співробітникам і Передплатникам „Юнака”

**З РАДІСНИМ ПРИВІТОМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!**

**НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
ГЛИБОКОЇ ВІРИ В ПЕРЕМОГУ ДОБРА І СВІТЛА,
ВИТРИВАЛОСТІ У СЛУЖБІ БОГОВІ Й БАТЬКІВЩИНІ**

найсердечніше бажає

РЕДАКЦІЯ „ЮНАКА” ДИРЕКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛ. ВИДАВНИЦТВА

Гряде Великдень

Ось світає в Україні
і гряде Великий День,
на прозріння піють півні
й чути відгомін пісень.

Заспівайте з глибин серця,
задзвоніть з усіх церков!
Хай просяться вам лиця,
закипить до волі кров!

Хай горять під небом синім
стягі наші та хрести,
бо Христос Воскрес нам нині
в нашій рідній Україні.
З ним ідемо до мети.

Ну ж співаймо широко й сміло,
хай Великдень буде в нас!
Несім серце, мов кадило
в цей для нас воскресний час!

Михайло Качалуба

Оксана Лятуринська

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕДЗВІН

З дзвінички дзвін, з дзвінички дзвін
злітає радістю благою!
Це Великодній передзвін.
Він у тобі і над тобою.

Душе моя, полинь, полинь
угору в синь і ти ясою! —
Дар сонця життєдайний зрин
ушерть наповнює снагою.

А та ясінь, а та ясінь
зливає ясністю такою!
І білокрітка дінь-дінь-дінь
і тут і там над яриною.

Великдень в родині

„Як тільки придуть з церкви і принесуть паску, відразу ж мастять натщесерце свяченим салом губи, ніс і все обличчя — „щоб уліті не боліло і не тріскалося від вітру та сонця“. В цей же час придивляються до паски, бажаючи помітити на ній шерстину: якщо чорну чи руду помітять, то такої шерсти скот і треба заводити.”

В західніх місцевостях України, прийшовши чи приїхавши додому, господарі відразу до хати не заходять. Вони обходять всі будівлі, що є в господарстві, і посипають навколо них свячену сіль — „щоб нечисту силу відігнати“. Після цього господариня йде до хати накривати стіл, а господар заходить з „дорідником“ до стайні привітатися з „німиною“. Тут ще звичайно буває темно, і господар запалює освячену свічку та ставить її на полицю за яслами. Стайня виповняється тьмяним світлом, і тепер видно, що корови, вівці та коні занепокоїлись, почувши

смачні запахи „дорідника“. Корови потягнулися до „свяченого“ і своїми довгими шорсткими язиками намагаються його лизнути. Господар скидає шапку, бере „дорідник“ у руки і, підходячи по черзі до кожної тварини, кладе „свячиво“ їй на хребет і промовляє: „Який цей дар красний, щоб тобі Бог дав такі телята (лошата, ягнята) красні.“ Не промовляє він так тільки до свиней та пса.

Поздоровивши отак худобу, газда відрізує шматочки свяченої паски, вмочає їх у сіль, дає по одному кожній тварині і каже:

— Абись була така весела, як цеся Божа дора.

Наприкінці газда заходить ще до бджільника, торкається „дорідником“ головиці вулика і промовляє:

Чи ти, матко, спиш, чи чуєш?

Чи зробила матінник?

Чи ти вже ночуєш у матіннику?

Уставай, бо Ісус Христос воскрес!

Привітавшись з бджолоиною маткою, газда йде до хати. Переступивши поріг, він скидає шапку і голосно вітається:

— Христос Воскрес!

— Воістину Воскрес! — відповідають йому діти й жінка.

Газда ставить „дорідник“ із свяченим на стіл і христосується з усією родиною, починаючи з газдині. Похристосувавшись діти стають на коліна, а батько з матір'ю розбирають над дитячими головами „дорідник“ чи бесаги, промовляючи: „Аби вам розум так скоро ся розв'язував, як сі бесаги скоро розв'язуються“.

Якщо в хаті є дівка на відданні, кладуть їй паску на голову і кажуть: „Абись у людей така велична, як паска пшенична!“

Малу дитину кладуть у порожній „дорідник“, промовляючи: „Абись так скоро росло, як паска росте!“

Перед тим, як сісти за стіл, вся родина вмивається. Мати наливає у велику череп'яну миску холодної води, а на дно миски кладе три червоні крашанки. Першою вмивається дівчина, потім хлопці і мати, а останнім — батько. Після кожної особи воду міняють, але крашанки залишаються ті самі. Їх забирає дівчина — „щоб краща була“.

Вся родина молиться Богові і сідає за стіл. Стіл застелений білим обрусом і заставлений найліпшими напитками та наїдками, на які тільки міг здобутися господар: паски, яйця, сир, масло, шинка, ковбаса. В пляшках — пиво, горілка, наливки та настоянки. . .

Про розкіш великоднього столу в Україні, імовірно в заможних родинах, з захопленням писав колись Олександр Терешенко:

„В Україні святкують Великдень веселіше і заможніше, ніж на півночі. В кілька рядів ставлять на стіл паски, що пеклися на різних солодошах та пахучому корінні. Разом з паскою, в яку встромлена гілочка свяченої верби і воскова свічка, — тарелі яєць, пофарбовані на різні кольори: жовтий, синій, червоний; начинене порося з хрінном у зубах, а по боках його — зелень і овочі; смажена гуска, гиндик, телятина, вуджена свиняча шинка, ковбаса, сало, шматок чорного хліба, солодкі пиріжки, сир, сметана, сіль, карафка з горілкою, настоянки та наливки. Під вагою великодніх наїдків та напיתків гнуться столи, і все це не здіймається протягом цілого тижня. . .”

В південних степах України, на Херсонщині, існує цікавий звичай ставити на великодній стіл, поміж

напיתками та наїдками, тарілку, на якій могилкою насипана земля з зеленою травичкою, що росте з неї. Для цього здебільшого сіють овес — за два тижні перед святами. Зелень повинна вирости так, щоб у ній могло сховатися яйце, отже досягти 7-8 см.

Навколо цієї „могилки”, поміж зеленню кладуть стільки червоних крашанок, скільки в цій хаті померло рідні. Отже це ніби символічна могила. Вона стоїть на столі поруч з паскою цілий тиждень, аж до Хоминого понеділка, коли, як кажуть селяни, „наш Великдень одходить”.

Це дуже гарний звичай, і його — на наш погляд — варто б поширити і в інших місцевостях України.

Передруковано із збірника „Звичаї нашого народу” Олекси Воропая, Українське видавництво, Мюнхен, 1958.)

Уляна Пелех

„ТВОЯ ДУМА, ТВОЯ ПІСНЯ. . .”

У нарисі М. Максимовича „Значення Шевченка для України, у проводі його тіла в Україну” (журнал „Основа” ч. 6 за червень 1861 року) читаємо: „6 травня в Полтаві на пам’ять про Шевченка посаджено дуб (над дорогою, саду І.М. Гуссона). Дуб цей буде огорожений залізними ґратами: на міцній дощечці вирізані вірші: „Твоя дума, твоя пісня не вмере, не загине”.

Двох мешканців Полтави — українець Віктор Лобода і Олександр Стронін, борці проти царського деспотизму та члени підпільного гуртка Пальчикова, Стефанович, Ковальський, Потехін, Ничипоренко, Шевич, які поширювали в Полтаві твори Шевченка, відкривали недільні школи та нелегально збиралися у помешканні Віктора Лободи. Як начальник поштово-телеграфної станиці, В. Лобода першим дістав звістку про смерть Тараса Шевченка.

27 лютого (11 березня) 1861 року Лобода повідомив своїх товаришів, щоб прибули до його помешкання. Тут було вшанування пам’яті геніяльного поета, схвалення — створити в Полтаві живий пам’ятник — посадити дуб. Було у плані пронести урочисто дубок вулицями міста, а тоді посадити його. Та губернатор Волков заборонив, боячись, що будуть виголошувати організатори промови. Дозволили тільки посадити дерево в садку Гуссона, заявляючи про те, щоб не було промов і присутності більшої кількості народу.

Задум полтавців щодо огорожі дуба напису „Твоя дума. . .” був здійснений. Ще у 1892-1893 роках люди збиралися біля дуба і напис був. Навіть розповідали

люди про те, що люди згадували, що знають і бачили, як Тарас Григорович був у гостях у Гуссона і любив походити по садку, тому посадили якраз там свого дуба. Про це розповідали люди.

Та по певному часі люди вже нічого не знали про огорожу і напис, кажуть, що наче б то того не було.

Дуб Т.Г. Шевченка в с. Будище на Черкащині

Проте ж архіви стверджують, що з причин переслідування наші прадіди не встигли зробити огорожу і поставити біля дуба дощечку з написом. А царські жандарми весь час повідомляли, щоб тих вчителів, яких люди любили, виселити з Полтави.

Так воно й сталося: першими схопили Андрія Ничипоренка і Миколу Потехіна й запроторили їх у Петропавловську фортецю, де в 1863 від знущань і катувань помер Ничипоренко. А згодом царська сторожа виарештувала і Лободу, Строніна, Шевича, Шиманова.

Минали роки. . . Хто ж відшукав дорогого і першого в світі живого пам'ятника Тарасові Шевченкові? Багато людей шукали, досліджували, оглядали сад Гуссона, зокрема багато розшуків мав директор Захар Тарасович Борсук — директор літературно-меморіального музею Панаса Мирного. Вісім років шукав дуба пам'ятника Михайло Федорович Присяжнюк. Відвідував часто Полтаву (він був старшим викладачем української літератури Вінницького педагогічного інституту). І врешті допомогла розкрити загадку невеличка книжечка Полтавської школи садівництва з 1913 року.

У цій книжечці доведено, що І.М. Гуссон продав сад Полтавському земству і тепер цей сад чудово роз-

квітає як власність Полтавського сільсько-господарського технікуму.

Створено було Полтавську міську комісію (у її складі були архітектори, письменники, наукові працівники, літературознавці, журналісти) та інші. Вони вивчили записи М. Присяжнюка й віднайшли дуб-пам'ятник Т. Шевченкові якраз над дорогою, як це було описано в журналі „Основа”.

І так онукам і правнукам великого Кобзаря судилося завершити те, що було вимріяно, покласти на священному місці вінки й відновити незабутню пам'ять великого сина України — Тараса Шевченка.

. . . 18 травня 1963 року Полтава зібралася біля дуба-пам'ятника, на дубові шанобливо вмістили портрет поета і напис: „Твоя дума, твоя пісня не вмере, не загине”. Полтавська народна жіноча капеля бандуристок в присутності багатотисячної аудиторії проспівала Шевченків „Заповіт”, а вся аудиторія відповіла: не забули і не забудемо!

Через сто років полтавчани віднайшли цього дуба, він росте високий, розкішний на садибі Полтавського технікуму, показують його з гордістю відвідувачам.

Україна багато має дерев-пам'ятників. Про них є мова у книжці С.І. Івченка „Дерева-пам'ятники”. Тут автор подає ось таке пояснення про спонуку написання цієї книжечки:

„То ж, мабуть, не знайти байдужого до прадавніх велетнів-дубів, віковичних золотавих лип та багатьох інших дерев-пам'ятників, що поєднали в собі і красу природи, і подих історії”.

Цікаві, своєрідні і дорогі нам ці живі пам'ятники.”

Багато дерев-пам'ятників пов'язані з Тарасом Шевченком, бо за своє життя він чимало шляхів сховає по рідній йому землі. Скрізь, куди б не закинула його доля, співець краси України не міг бути байдужим до чарівної природи, до живої її окраси розкішної рослинності. Цілий розділ п.н. „Вінок Кобзаря” подає інформації про дерева-пам'ятники, що в'яжуться у вінок Славного Кобзаря.

Подано за Олександром Ковінько

Його книжка „Подорож до Ворскли”, 1975, Київ, В-во „Дніпро” і твором С.І. Івченка „Дерева-пам'ятники В-во „Наукова думка” Київ-1967. В-во „Дніпро”.

Після 25 років безперервної праці на пості редактора „Юнака” оцим числом прощаю усіх моїх співробітників, дописувачів, читачів і технічних помічників із друкарні Мирона Баб'юка, та бажаю їм всего добра!

Скоб!

Ольга Кузьмович

ПАТРІАРХ МСТИСЛАВ в часі Йорданської відправи 1992 року у соборі УАПЦ св. Андрія в Києві Патріарх Мстислав є капляном Пласту і почесним членом куреня УПС „Бурлаки”. В квітні 1992 року закінчив 94 роки життя.

Фото: В. Артюшенка

Георгій Віковичний

Україно, прости!

Україно, прости! . . . Бо шукав я собі
Щастя-долі колись на чужині. . .
Без твоєї краси, без твоєї журби
Поламав я крило соколине!

Україно, прости ті наївні, не злі
Поривання й блукання безкриле. . .
Без твоєї роси на прадавній землі
Гірко доля моя голосила!

Україно, прости за тужливий мій спів:
Так недоля співати навчила. . .
Без високих могил серед вільних степів
Чужина до відчаю не мила!

Україно, прости! . . . Я тепер зрозумів:
Душу вбило те небо чужинне! . . .
Без вогню кобзарів та без мови батьків
Тлів. . . не жив я, моя Україно!

ВЕЛИКИЙ ДОБРИЙ ВЧИНОК ЮРКА

Юра — син учителя в українській школі — любить ходити до парку пограти в теніс. Набігавшись за м'ячиком, приємно потім віддалитись у закуток, сісти під деревом і заглибитись у цікаву книжку.

Одного разу підійшов до нього незнайомий. Розпитував про книжку, розпитував Юру про його школу, подивляв його любов до книжки, бо ж знав, що мало тепер юнаків люблять читати замість сидіти перед телевизором.

— О, книжки бувають дуже цікаві, зокрема ті, що їх трудно дістати — розповідав Юрко.

— А чому трудно? Та ж кожна книжку на те й друкують, щоб її купували і читали якнайбільше людей, — дивувався незнайомий.

Виявилося згодом, що незнайомий старший юнак — українець. Але він не вмів читати по-українськи, мало що знав про Україну. Почав нею більше цікавитись тоді, коли у пресі були часто вістки про голодівку політичних в'язнів. Проте, де вже йому було щось знати про заборонені українські книжки в Україні, про ті книжки, яких неможливо друкувати в Україні. За читання заборонених книжок влада ж в Україні карала. Їх там переписують руками чи машинкою і передають з рук до рук, аж поки вони не дістануться за кордон і тут їх не видрукують.

— А ти хотів би навчитися читати по-українському? — запитав його Юрко.

— Ще й як хотів би! — вигукнув Сенді.

— Я тебе радо вчитиму. Підівчу тебе, а ти підеш ще на курс взимку. Ти повинен знати свою мову, — повчав Юрко.

Кожного дня хлопці зустрічалися чи то в парку під деревом, чи в городі біля хати. Зраділи Юркові батьки з такої дружби. Згодом Сенді почав запрошувати Юру до себе. Любо було дивитися на хлопців, як вони сиділи над книжкою. Особливо втішилися Юрків батько і бабуся Сенді.

Одного дня прийшов Сенді веселий, якийсь святковий. Він поклав перед Юрком гарний конверт.

— Це тобі й твоїм батькам запрошення від нашої родини на святкування 70-ліття моїх діда й баби. Ми просимо вас дуже. На святі я хочу сказати промову по-українськи. . . Дідусь і бабуся будуть дуже щасливі. . . Такий подарунок я хочу їм дати! — Сенді задоволено тиснув рамено свого друга.

— Дякую, Сенді! Але, знаєш. . . Я хочу тебе просити, щоб ти мені дозволив кликати тебе не Сенді, а Олександр чи Лесь. . . Годишся?

— О, Юрку! Тобі все можна! Хай буде! І дід і баба часами мене так кличуть — весело відповів Сенді.

На родинному святі поруч діда і баби сиділи Лесь і Юрко. Обидва були також центром уваги всіх присутніх. Подивляли Леся за його промову, хвалили Юрка за його добрий учинок.

Уляна Пелех

Махове перо

Софія Мицак

З ЯПОНСЬКИХ ВРАЖЕНЬ

Було вже після полудня, як я опинилась в метушливій підземній залізниці. Всюди люди. Незабаром натовп темноволосих голів і темносиніх комерсантських костюмів прийдуть на платформу, і сотні людей будуть штовхатися і натискати один на одного, щоб поміститися у вагоні за ті три хвилини перед закриттям дверей. Навколо мене блискають сигнали чужою мовою, незрозумілі літери. . . Я в чужій країні. Я в Японії.

Взяло з пару тижнів, щоб привчитися до дивних звичаїв цієї країни. Я приїхала сюди на вакації. Це моя перша подорож до іншої країни; все чулося чуже й незнайоме. Була зима, та я незабаром звикла до вулиць, покритих снігом, і задубілих ніг.

На північному Заході, де сибірські вітри повівають

на морський японський берег, приморожені пальці та заморожене волосся — неминучі ознаки подорожі на відкритому повітрі. Звичайно, в ці дуже холодні ранки, люди вітали мене холодним сніданком і солоною рибою з маринованими стравами, а в додаток несмачною заквашеною соєвою квасолею, яка вважається делікатесом, але якої чужинці ніколи не їдять.

Будинки тут не мають центрального опалення, стіни тонкі, тому щоб завітисися, треба сісти дуже близько біля газової печі, яку має, кожна хата, або покупатися в дуже гарячій ванні. Більші готелі мають ванни, розміром малого басейну з бурхливою чистою водою.

Містечка, розкидані по горах, часто мають своє-

рідну криницю, в якій вода кипить і випускає пару в холодне повітря. В Токіо приміські вулиці вузькі: якщо проїжджає авто, то немає місця проходити людям. Більшість родин не має місця для тримання авт, тому більшість людей вживає велосипеди для транспорту. Все скупчене. Автобуси, поїзди, летовища — все переповнене людьми. Всюди метушня. Є такий поїзд, що зветься „Вінкансен”, він їде понад сто двадцять кілометрів на годину. Ним можна переїхати з одного боку країни до другого за пару годин.

В центрі місто оживає вночі з неоновими світлами. Ясні червоні й жовті світла прорізують темноту. Але іноді більш традиційне життя виринає на поверхню. Наприклад, іноді побачиш, як скромно жебрачить буддійський монах або старі люди носять важкі ящики на спинах і тягнуть за собою величезні дерев'яні вози. Старі згорблені люди продають каштани, смажені на вогні, де збирається багато людей. Таким місцем є „Гасадера”. Це храм, відданий на спомин про померлих дітей. Тисяча кам'яних статуй, з двадцять сантиметрів заввишки зроблені з мармуру, покривають землю навколо храму. Кожна лялька символізує мертву дитину-мертвонароджену або що згинула в наслідок припинення вагітності. Мені стало сумно, коли я зрозуміла, що батьки, пригнічені горем, ставлять ці ляльки, щоб просити богів доглянути їхні душі. Деякі ляльки одягнуті в дитячий одяг, і біля них лежала цукерка або мандарина. Одна пара була однаково вдягнута й трималася за руки, може це були двійнята.

Під Новий Рік є свято „шагатсу”, коли люди приходять відвідати і вшанувати померлих. Після цього сумного дня, увечері, починаються урочисті святкування. Опівночі я пішла з приятелями й сусідами до найближчого храму. Спершу я побачила величезну ватру, яка випромінювала світло й теплоту. Велика черга людей стояла біля дверей. Скоро прийшов час і мені ступити до великих дерев'яних дверей і покласти гроші перед статуєю і подзвонити дзвінком, який очевидячки, збуджує сплячих богів.

Біля мене мужчина давав кожній людині чарку горілки із срібної гравірованої чаші. Я випила „сакі”, і монах дав мені мандарину, сказавши мені, якщо я можу почистити її не передираючи шкірки, то я матиму добре щастя в Новому Році.

У вогнище люди кидали червоного кольору з намальованими сердитими обличчями. Ці ляльки називалися „дарима” й репрезентували минулий рік. Викидаючи їх, вони показували тим готовість почати з ентузіазмом Новий Рік. На малій сцені група людей грала на музичних інструментах. Барабанний грім було чути навколо, співала флейта і тамбурин бубонів швидким тампом.

Потім на сцену вийшли танцюристи, одягнені в кольорові костюми, та мали маски на обличчях. Маски були різні: одна була скривлена, з великим носом. Друга — на чорно-червоного тигра, а третя — на лисицю з довгим білим волоссям. Вони весело танцювали, а незабаром люди з публіки теж почали танцювати. Пізніше мені сказали, що ця церемонія для тих, хто займається сільським господарством, що бажають їм доброго жнив і доброго врожаю в новому році.

За пару годин ми пішли додому з'їсти традиційний обід. . . В лакованих коробках я побачила рибу, восьминога, рака, краба, устрицю, морських слимаків, покритих медом або в маринаді. Також були мариновані оселедці, курятина в соусі з хрону, локшина з гречаного борошна. Закінчуючи солодкими каштанами і чарками теплої „сакі”, ми виголовили тости для Нового Року, бажаючи доброзичливості.

Ніколи не забуду цих святкувань Нового Року в Японії.

Софія Мицак, 25 років, студентка українознавчих студій при Макворті університеті в Сіднеї, за свій нарис про Японію одержала на 14-му конкурсі молодечої творчості третю нагороду в 40.00 дол. Конкурс проголосив Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мельбурні. 13.10.1991 р.

Мирослава Броніч

Атому — вирок!

Атом! розкрий
своє справжнє обличчя.
Ховатись не треба
під маскою „мирний”.
Не думай, що дійсно
над всім ти владичний,
А ми лиш раби
І рабині покірні.
Скажи нам, до кого
в прислуги найнявся?
До тих, хто наживиться
з тебе досхочу?

Як хитро, підступно
до нас ти підкрався.
А далі, як жити?
Що нам ти пророчиш?
Дітей наших сильно
ти вже покалічив,
Прогриз у живому
досхочу тих дірок.
Все гине дотла.
Скільки зла-вже не злічиш,
Тож знай, ми виносимо
всі тобі вирок!

А який у мене мішок до сання?

Більшість з нас, таборовиків, вже має свій власний мішок до сання. Його ми купили недавно, коли їхали на мандрівний табір в Скелясті гори, або ще давно тому, коли батьки нас везли на новацькі табори на пластові оселі. В багатьох випадках нам служив один і той самий мішок впродовж цілого нашого пластування, починаючи від теплих ночей в бараках на Вовчій Тропі і закінчуючи минулорічною каной-карською прогулькою в північній Манітобі, де ранками треба було збивати іней з шатер. І скільки з нас, трусячись, вилазили зі свого мішка та виявляли бажання мати замість свого „такий мішок як в інструктора мандрівництва“. В нього мішок виглядає великий а проте влазить у малесеньку торбину і за всіма вказівками гріє інструктора навіть у найзимніші ночі. А наш мішок?

Можливо, нам настав час подумати над закупленням нового мішка до сання. Отож, дехто з нас збирає свої дрібні заощадження та в останній хвилині перед табором поспішає до найближчого „Кей-Марта“. Там вибирає перший ліпший мішок: він світиться яскраво-рожево із жовтими леопардовими плямками, а з середини виблискує ядерним зеленим кольором із фосфорними синіми трикутниками. Продавець прихвалює товар, каже, що це „найпопулярніший модель цього року“ (цікаво чому?), і ми з захопленням виймаємо при касі всього \$17.95 (ціна включає податок) і радіємо зі своєї здобичі.

В іншому випадку дехто з нас випрошує в тата картку „Амерікен Експрес Голд“ і вибирається до ультра-ексклюзивної спортової крамниці. Там продавець нам представляє цілий ряд мішків і кидає словами: „полар гард“, „гортекс“, „лофт на 8 цалів“, „голофіл II“ і тому подібне. Ненароком він зауважує вашу золоту пластиківу карточку, в очах загораються іскорки, і він відразу вам підсуває мішок під назвою „Глейшал Оазис“ фірми „Норт Фейс“. Мішок має внутрішню плівку з „гортексу“, отже можете спати в нім навіть на дощі, і буде нам тепло навіть, коли надворі тиснутиме мороз 40 ступенів нижче zero. Такий мішок вживали на останній зимовій експедиції на вершок K2 в Гімалаях. . . За пів години ви понесли з крамниці ту гіпертермічну „Оазу“ під пахою, набили татови \$550 на „Амерікен Експрес“ і навіть не застановилися, коли ви останній раз спали прямо під дошем у 35-ступеневім морозі десь в Гімалаях.

Справа закінчується дещо фатально, коли на наступнім таборі юнак з фосфорним рожевим мішком переконується, що яскраві зелені трикутники щось зовсім не гріють, а юнак із „Льодовиковою Оазою“ виприває останні крапельки поту, мріючи про полярну температуру. І цикл повторюється: оба юнаки знову з заздрістю кидають оком на інструк-

тора мандрівництва з чарівним мішком до сання.

Отже, яка розв'язка?

Перш за все, треба нам вирішити, в яких обставинах ми будемо таборувати. Чи лише влітку, а чи може і в травні на Свято Весни? По-друге, чи нам потрібно мішок лише на один-два роки, чи хочемо зробити довготривалу інвестицію, яка нам послужить 10-15 років?

Загалом є три роди мішків: відпочинкові, мандрівні і експедиційні. Перший рід зроблений для легкого таборування влітку, злг. ночівлі в бараках чи в інших будівлях, де температура на спадає нижче 10-15°C (50-60°F). Оскільки вони не відповідають таборовим умовам, про них ми не будемо тут говорити. Завважимо лише, що загалом такі мішки є виповнені синтетичним ізолятором (напр. polyester fiberfill), не є паковні і відносно досить важкі.

Експедиційні мішки, звичайно, найдорожчі, і лише деякі спеціалізовані фірми виробляють такий виряд. Ці мішки зроблені майже виключно для таборування при дуже низьких температурах (нижче -20°C) і тому не відповідають пластовим потребам. В додаток, у цих мішках надто гарячо спати в літні таборівні ночі.

Категорія мандрівних мішків є найширша із трьох і найбільш різноманітна. В типовому мандрівному мішку можна вигідно спати при температурах від 20 до -20°C (68 до -5°F), і деякі з них найкраще підходять до потреб „легкого“ як теж і заавансованого таборування. Отож, проаналізуємо найбільш важливі аспекти мандрівних мішків до сання.

Ізоляційні матеріали

Найважливіша ціль мішка до сання це ефективно утримати тепло, яке витворює вночі людський організм. Підчас сну нерухоме тіло витворює значно менше тепла, ніж вдень при русі, і тому так важливо втримати це тепло при тілі. Ізоляційні матеріали, якими напхані мішки до сання, діляться на два роди: природний (пух) або синтетичний. Щоби вибрати найбільш відповідний мішок до сання, візьмемо під увагу наступні критерії:

- а) відношення тепла до ваги;
- б) паковність;
- в) вплив вогкості на ізоляційний потенціал матеріалу;
- г) ціна.

Завдяки розвитку технольогії в сучасну пору існує чимала кількість синтетичних ізоляційних матеріалів, які мають свої позитиви та негативи. Найбільш уживані матеріали це (див. ілюстрація #1): поліестер, „голофіл II“ (англ. "Hollofill II"), „квалофіл“ (англ. "Quallofil"), і „поларгард“ (англ. "PolarGuard").

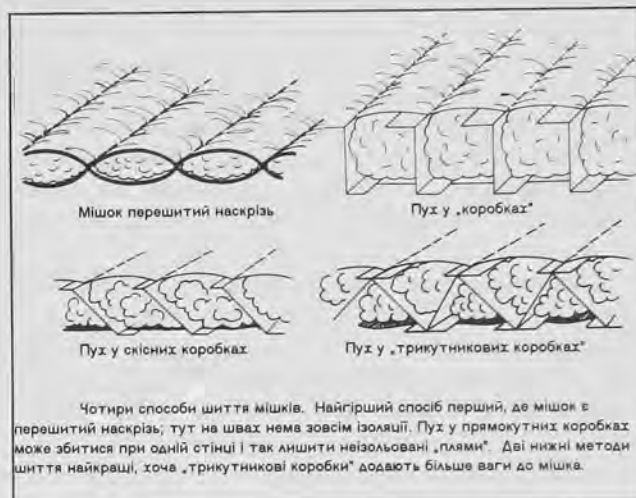
Два роди ізоляційних матеріалів. По лівій стороні є „голофіл”, по правій - „Квалофіл”.

Ілюстрація 1

Найменш ефективним матеріалом є поліестер. Він переважно складається із тонких і коротких ниточок поліестеру, відпадків інших виробів. Він мало „напухається”, відносно тяжкий і найменш паковний. З цієї причини він є і найдешевший. Радимо вистерігатися таких мішків. Значно кращим матеріалом є „голофіл II”. Він складається із довгих тонких синтетичних волокон, які є порожні всередині (виглядають як тоненькі гнучкі соломки). Тому „голофіл II” краще ізолює тепло від поліестеру. Проте волокна є відносно короткі, і тому мішок потребує багато внутрішніх переділок, щоби втримати матеріал рівно у всіх частинах мішка. Ці додаткові переділки, на жаль, збільшують вагу мішка. Найкращі два синтетичні матеріали — це „квалофіл” і „поларгارد”. Квалофіл подібний до голофілу, проте дірка у кожному волокні має перехресні переділки, що поліпшує ізоляційність матеріалу і робить його більш „пухким”. Поларгарт складається із багато довших і тонших волокон, які з’єднанні разом в багатьох місцях, через це мішки із поларгарт не потребують додаткових переділок і тим виграють на вазі. Останні два матеріали, поларгарт і квалофіл, є найкращі, тому і найдорожчі з усіх синтетичних матеріалів.

Із природних ізоляційних матеріалів в сучасну пору вживається лише качиний чи гусячий пух. Великої різниці між цими двома пухами нема, хоча гусячий пух „надувається” на 10% більше від качаного: мішок випханий гусячим пухом буде на 10% товщий від мішка, напханого качиним пухом. Природний пух має кращий ізоляційний потенціал від будь-якого штучного матеріалу, тому і є значно дорожчий. Пуховий мішок, на відміну від синтетичного, не треба скручувати, пакуючи в мандрівну торбину; його краще прямо впахати у торбину, щоби пух не збивався все в той сам спосіб. Якщо ви довгий час не користуєтесь мішком, його обов’язково треба зберігати у великій торбці, де пух не буде збиватися, або просто повісити мішок з вішака. На це переважно є пришита петля внизу блискавки („зіпера”) мішка. Ілюстрація #2 пояснює чотири роди шиття пухових мішків.

Якщо ми порівняємо пух до синтетичних ізоляторів, пух краще ізолює, ніж рівна товщина синтетичного матеріалу. Пух є значно легший від синтетичних матеріалів, тому і має краще відношення тепла до ваги. В додаток пух є багато більш паковний, ніж будь-які синтетичні ізолятори, і ця характеристика надає пухові велику перевагу, особливо на довгих і більш заавансованих мандрівках. Але є одна негативна характеристика пуху: він тратить більшість свого ізоляційного потенціалу коли стає мокрим. Синтетичні ізолятори натомість набирають води не більше ніж 1% своєї ваги та сохнуть значно скорше від пуху.

Ілюстрація 2

Форма мішка

В основному є три форми мішків до спання (див. ілюстрація #3): форма прямокутна, пів-мумії та мумії. Найбільш вигідна форма прямокутна, бо в ній найбільше місця для ніг. Проте це означає, що мішок не прилягає близько до тіла і тому тратить багато свого ізоляційного потенціалу. Мішок у формі пів-мумії є трошки звужений в ногах, отже зменшує кількість вільного повітря між тілом і мішком в тим краще ізолює тіло. Найкраще із трьох ізолює форма мумії, яка прилягає зовсім до форми тіла. До такого „обмеження руху” треба дещо звикнути, наприклад, у таких мішку не можна розвести ноги, також їх треба згинати разом з мішком. Проте це не велика жертва взамін за додатковий ізоляційний потенціал. Добре зроблені мішки-мумії теж мають мале розширення для стіп на самім кінці мішка. Серйозним таборовикам радимо форму півмумії, а то й повної мумії.

Додаткові частини мішка

Пропорційно до поверхні різних частин людського тіла, людина трить найбільше тепла через голову. Тому і є таборове прислів’я: „Коли змерз в

Ілюстрація 3

ноги — накрій голову”. З цієї причини тепліші мішки до снання мають капuzu, яку можна стягнути кругом голови. В кращих мішках капзу має форму півсфери і тим краще прилягає до голови; в інших випадках мішок має дошите лише півколо ізолюваної матерії, яке шнурочком затягається кругом голови.

Тепліші мішки також мають додатковий ізолюваний комірець вгорі при отворі мішка, який охороняє, щоби холодне повітря іззовні не входило до мішка.

Блискавка (зіпер) повинна бути плястиковою, а не металевою (металь важчий, легше подере мішок, і багато сильніший провідник тепла/холоду). Плястиковою блискавка мусить мати великі зубці та додатковий прошарок ізолюваної матерії вздовж (англ. “draft tube”) який не допускати холоду крізь зубці блискавки. Треба, щоби блискавку можна було відчинити зсередини, як теж і ззовні мішка, а ще добре, якщо її можна відчинити теж і знизу мішка; так в тепліші літні ночі можна краще контролювати про- дув свіжого повітря у мішку.

Рекомендації

Для пересічних таборовиків які не плянують багато мандрувати рекомендуємо добрий синтетичний мішок напханий „квалофілем” або „поларгардом”

Таблиця 1

Фірма	МОДЕЛЬ	ізоляція	°C/°F	\$кан/\$ам
Sierra Designs	Northernlite	тинсюлейт	-18/0	\$230/\$180
Sierra Designs	10°W	поларгард	-7/+20	\$200/\$150
Sierra Designs	Aerolite	пух	-7/+20	\$250/\$200
Sierra Designs	Cirrus	пух	-20/-5	\$420/\$360
North Face	Blue Kazoo	пух	-7/+20	\$250/\$200
North Face	Chamois	пух	-20/-5	\$270/\$230
North Face	Cat's Meow	поларгард	-7/+20	\$200/\$140
North Face	Bigfoot	поларгард	-20/-5	\$300/\$200
Marmot	Quail	пух	-7/+20	\$250/\$200
Marmot	Swift	пух	-10/+15	\$260/\$210
Caribou	Titan	квалофіл	-7/+20	\$200/\$170
Caribou	Goliath	квалофіл	-18/0	\$250/\$200
REI	Volcano +15	квалофіл	-10/+15	\$220/\$190
REI	Volcano 0	квалофіл	-18/0	\$240/\$210

(див. Таблиця 1). Такий мішок, хоч не найкращий, буде найбільш практичний та відносно недорогий.

Серйозні мандрівники повинні взяти під увагу пухові мішки (див. таблицю). Хоча вони є дорожчі, проте швидко виправдають себе при першій довгій мандрівці, коли кожний грам ваги і кубічний сантиметр місця в наплечнику відіграватиме велику роль. Уважним таборовикам рідко коли мішок замкне, тому ця негативна характеристика пуху не є зогрозливою.

Найкращі мішки до снання виробляють такі фірми: “Sierra Designs”, “North Face”, “Marmot”. Доброї якості мішки виробляють: “Caribou”, “REI” та інші. Подаємо список кількох кращих мішків до снання (див. Таблиця 1). Між іншим, американські кооперативні крамниці “REI” мають дуже добрий вибір таборового виряду за добрими цінами і приймають телефонічні замовлення (тел. 1-800-426-4840). Докладніші інформації про різний таборовий виряд можна знайти в книжці “Outdoor Equipment” (Barclay Kruse, HPBooks, 1983; ISBN: 0-89586-210-7).

Юрко Мончак

Галина Дзівак

ДЗВОНИ

Грайте, дзвони, рясним переливом,
Загудіть на всю шир на всю вись!
Незбагненна мить, те предиво,
Довгожданна, омріяна мить!

Довго йшла, Україно, до волі,
Тяжкі пута-кайдани несла,
Люд страждав від неправди й сваволі,
Від безчинства, наруги та зла.

Чим чорнобильське вимірять горе,
А зчорнілі ліси оживить,
Материнській сльози, як море,
По загиблих синах осушить?

Не так легко загоїти рани
На стражденній та ВІЛЬНІЙ землі,
Але віру й надію роками
Кожен виносив в серці своїм.

Грайте ж, дзвони, рясним переливом,
Хай почує той дзвін увесь світ,
Що на світі живе Україна,
Що на світі такий є нарід!

2 грудня 1991 р.

ЗАГАЛЬНА ПРОГРАМА ЮМПЗ 1992

Загальна програма ЮМПЗ 1992 відбудеться в двох етапах:

А. ПЕРШИЙ ЕТАП відбудеться від суботи, 8 серпня, до вівторка, 18 серпня 1992 року. Він буде призначений виключно для юнацтва, яке буде таборувати в різних таборах на північному сході ЗСА.

Б. ДРУГИЙ ЕТАП відбудеться від вівторка, 18 серпня, до неділі, 23 серпня 1992 року. Він буде для всіх уладів (новацький табір почнеться вже в суботу, 15 серпня) і відбудеться на Пластовій Оселі „Вовча Тропа” в Іст Четгем, Нью Йорк. Підчас другого етапу будуть також табори для старшого пластуства і сеніорату.

Подаємо до відома **ТАБОРИ**, які будуть в рамках ЮМПЗ 1992:

А. ТАБІР УПН відбудеться від суботи, 15 серпня до неділі, 23 серпня 1992 на пластовій оселі Вовча Тропа. Для зголошення треба виповнити перед-реєстраційну карту.

Б. ТАБОРИ УПЮ:

а. Підчас Першого Етапу юнацтво може вибирати між сімома родами таборів. Ці табори такі:

1. Водно-морський	2. Олімпійський (спортовий)
3. Мандрівний	4. Кінний
5. Байдарський (канойкарський)	6. Вельосипедний (роверовий)
7. Високогірський (альпіністський)	

Участь в деяких з цих таборів буде обмежена віком і пластовим ступенем таборовиків, залежно від роду табору й фізичних вимог, які цей табір ставитиме до учасників. Деякі з таборів, залежно від терену, зможуть бути розділені на менші групи.

Для зголошення треба наперед виповнити перед-реєстраційну карту, а пізніше карту зголошення. Перед-реєстраційна карта потрібна для того, щоб устійнити, чи буде досить зголошених для переведення табору. Зголошуватися на ці табори (а тимсамим і на ЮМПЗ) треба **парами**, по дві особи тої самої статі. Станіці і/або батьки будуть відповідальні за доставку зголошених на місце таборів першого етапу. Провід ЮМПЗ подбає за транспорт з місця таборів першого етапу на Вовчу Тропу до таборів другого етапу.

Підчас другого етапу юнацтво буде таборувати в чотирьох окремих таборах за пластовими ступенями.

Всі табори першого й другого етапу будуть мішані (пластунки й пластуні), для юнацтва й для провідів.

В. ТАБІР УСП буде в другому етапі від вівторка, 18 серпня до неділі, 23 серпня 1992. Ним проводитиме провід Уладу Старшого Пластуства. Деталі будуть подані в наступному „Листку Зв'язку УСП” та в обіжнику Організаційної Комісії ЮМПЗ 1992.

Г. ТАБІР УПС буде в другому етапі від вівторка, 18 серпня до неділі, 23 серпня 1992. Ним провадитиме провід Уладу Пластового Сеніорату. Деталі будуть в наступному числі „Слова” та в обіжнику ОК ЮМПЗ 1992.

Подаємо до відома інформації про програму **ДРУГОГО ЕТАПУ** ЮМПЗ 1992:

Другий етап ЮМПЗ 1992 відбудеться на „Вовчій Тропі”. Він буде мати більше традиційний характер кінцевих етапів міжкrajових пластових зустрічей минулих років. Деякі частини програми Другого Етапу будуть унікальними для цієї зустрічі й повинні залишити всім учасникам приємні спомини й задоволення.

В програму Другого Етапу ввійдуть такі головні частини, які хоч в більшості призначені для юнацтва, допускать також інші пластові улади, як і коли це буде можливо:

1. Вечір пісні й танку УПЮ/УСП	2. Виставка експонатів-завдань УПЮ
3. Карнавал (всі улади й гості)	4. Ювілейна ватра
5. Забава УПЮ/УСП	6. Теренова гра УПЮ
7. Таборові вогники (всі улади)	8. Спортові змагання УПЮ
9. Ювілейний вогник УПН	10. Прозірки Першого Етапу програми ЮМПЗ

ВЕЧІР ПІСНІ Й ТАНКУ (УПЮ/УСП):

Метою Вечора Пісні й Танку (ВПТ) є дати можливість пластовій молоді виявити свої таланти. Вечір відбудеться в п'ятницю, 21 серпня 1992 р. на Оселі „Вовча Тропа”. Темою ВПТ є: „**УКРАЇНА — КОЛИСЬ, ТЕПЕР І НАЗАВЖДИ**”.

Всі члени УПЮ і УСП, які є учасниками ЮМПЗ, можуть брати участь у ВПТ. Участь є виключно на добровільній базі.

Змістом виступів можуть бути такі жанри пісні й танку:

а. СПІВ — всі стилі, як нпр. народні пісні, пісні власної композиції (скомпоновані й виконані), джаз — лише в українському обробленні
б. ТАНКИ — нпр. народні, модерні, балет
в. МОНТАЖІ — в'язанки пісень, танку й слова.

(Виконавці оригінального матеріалу самі подбають про забезпечення авторських прав (copyright), якщо собі цього бажають).

ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ В ЗСА ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТОМ 1992 РОКУ ПІД КЛИЧЕМ:

ОДИН СВІТ — ОДИН ПЛАСТ

*Перший етап ЮМПЗ 92 призначений лише для юнацтва
буде від суботи 8-го серпня до вівторка 18-го серпня 1992 року
і буде відбуватися на різних місцях північного сходу ЗСА.*

*Другий етап відбудеться
від вівторка 18-го серпня до неділі 23-го серпня
для всіх Уладів на Пластовій Оселі „Вовча Тропа”
в Іст Четгем, Нью Йорк.*

ІНФОРМАЦІЯ ТА ІНСТРУКЦІЇ ДО ЮНАЦЬКОЇ РЕЄСТРАЦІЙНОЇ КАРТИ НА ЮМПЗ'92

Дуже багато юнацтва відіслало Перед-реєстраційні Карти на ЮМПЗ'92. З огляду на те, що приміщення де відбуваються деякі табори Першого Етапу обмежують скількість учасників, і організаційні можливості таборів також обмежують величину таборів, провід ЮМПЗ'92 є змушений змінити передумови участі юнацтва в деяких таборах Першого Етапу, від передумов, які були подані в УПЮ Перед-реєстраційних Картах та в ЮМПЗ'92 Обіжнику ч. 2.

Такі передумови є обов'язуючі до таборів УПЮ Першого Етапу ЮМПЗ'92:

МАНДРІВНИЙ ТАБІР:

відкритий для усіх юнаків і юначок
(програма буде різноманітна, достосовуючись до віку учасників)

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТАБІР (СПОРТОВИЙ):

відкритий для усіх юнаків і юначок
(програма буде різноманітна, достосовуючись до віку учасників)

КІННИЙ ТАБІР:

тільки для тих хто ще не закінчив 14 років життя (народжені по 8/8/78)

ВОДНО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР:

тільки для розвідувачів/-ок і скобів/вірлиць
тільки для тих хто закінчив 14 років життя (народжені перед 8/8/78)
тільки для тих хто вміє плавати

БАЙДАРСЬКИЙ ТАБІР (КАНОЙКАРСЬКИЙ):

тільки для розвідувачів/-ок і скобів/вірлиць
тільки для тих хто закінчив 14 років життя (народжені перед 8/8/78)
тільки для тих хто вміє плавати

ВЕЛЬСОПЕДНИЙ ТАБІР (РОВЕРОВИЙ):

тільки для розвідувачів/-ок і скобів/вірлиць
тільки для тих хто закінчив 15 років життя (народжені перед 8/8/77)

ВИСОКОГІРСЬКИЙ ТАБІР (АЛЬПІНІСТСЬКИЙ):

тільки для розвідувачів/-ок і скобів/вірлиць
тільки для тих хто закінчив 15 років життя (народжені перед 8/8/77)

ЮВІЛЕЙНА МІЖКРАЙОВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ 1992

8 до 23-го серпня 1992 р., Вовча Тропа, Нью Йорк

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК

Речинець відіслання до КПС в США: 15-го травня

(відіслати до: PLAST UMPZ(R), 144 2nd Ave., NY, NY 10003)

1. Прізвище (укр.): _____ Ім'я _____

(лат.): _____

2. Адреса: _____

_____ Телефон: _____

3. УПЮ ступінь, підчас ЮМПЗ: () прих. () учас. () розв. () скоб/вірл.

4. Дата народження: день: _____ місяць: _____ рік _____

5. Курінь: _____ станиця: _____

6. Віровизнання: () католик () православний () інше: _____

7. З ким ділишся шатром, і таборуватимеш на ЮМПЗ?

Прізвище/ім'я: _____

Дата народження: день: _____ місяць: _____ рік _____

УПЮ ступінь підчас ЮМПЗ: () прих. () учас. () розв. () скоб/вірл.

Курінь: _____ станиця: _____

8. Зазначи табір першого (#1), і табір другого (#2) вибору Першого Етапу:

Вибір:

#___ а. Мандрівний (для усіх юнаків і юначок)

#___ б. Олімпійський (для усіх юнаків і юначок)

#___ в. Кінний (для юнаків і юначок народжених по 8/8/78)

#___ г. Водно-андрівний (для розв. і скоб/вірл. народжених перед 8/8/78)

#___ г. Байдарський (для розв. і скоб/вірл. народжених перед 8/8/78)

#___ д. Вельосипедний (для розв. і скоб/вірл. народжених перед 8/8/77)

#___ е. Високогірський (для розв. в скоб/вірл. народжених перед 8/8/77)

9. Чи вмієш плавати? () так () ні

Підпис: юнака/юначки: _____

Дата: _____

10. Назва медичного забезпечення: _____ число: _____

Ім'я і прізвище на полісі (лат.): _____

11. Медичні проблеми таборовика: _____

12. В наглих випадках, якщо зі мною неможливо скотактуватися, право рішення за мого сина/дочку має:

прізвище/ім'я: _____

адреса: _____

телефон: _____ телефон до праці: _____

відношення до сина/дочки: _____

13. Залучую повну УПЮ оплату за ЮМПЗ 1992:

реєстрація	\$ 25.00
УПЮ оплата	<u>\$450.00</u>
разом	\$475.00 (USD)

14. Дозвіл/Уповноваження:

Зголошую свого сина/дочку, і даю свою згоду, щоб вище поданий мій син/моя дочка взяли участь в усіх зайняттях ЮМПЗ 1992, включно з Першим і Другим Етапом, та транспорт автобусами, винаймленими проводом ЮМПЗ 1992. Оцим звільняю Пласт, його відпоручників, представників і членів від претензій та прав на матеріальне відшкодування за будь-які покалічення чи втрати зазанані безпосередньо чи посередньо мною або моєю родиною підчас ЮМПЗ'92.

Підпис батька, матері, опікуна: _____

Дата: _____ телефон до праці: _____

Підпис () станичного/ої, () кошового/ої, () зв'язкового/ої: _____

Дата: _____

З ТАБОРОВОЇ ГАЗЕТКИ „КОЗАЦЬКА ЗУСТРІЧ”

Голова КПСтаршини в Німеччині пл. сен. Мялковська переслала до редакції „Юнака” таборову газетку з літніх таборів у Німеччині на яких гостили наші пластуни друзів із України, Польщі і Чехо-

Словаччини. Гості, як пише голова КПС скоро вжилися у пластову родину і добре себе почували в таборах. Подаємо деякі статті з газетки та знімки, що ми їх дістали разом із нею.

Пластуни з України, Польщі та Чехо-Словаччини на таборі в Німеччині. Посередині голова КПС в Німеччині пл. сен. М. Мялковська

КОЗАЧЧИНА

З ТАБОРОВОЇ ГАЗЕТКИ ТАБОРУ В НІМЕЧЧИНІ

п.н. КОЗАЦЬКА ЗУСТРІЧ — КОЗАЦЬКОМУ РОДУ — НЕМА ПЕРЕВОДУ

Заховані слова:

Січ
козак
люлька
шаравари
отаман
кобзар
бандура
турки
оселедець
татари
чайки
Чорне море
Україна
Дніпро
султан
Хмельницький
дума
дівчина
Крим

С	Л	К	У	Н	А	Т	Є	М	Я	Ц	Б	К	У	О	Ж
О	Н	Р	И	К	О	Б	У	О	Ц	І	А	Ц	К	А	Г
А	И	И	Н	А	З	Д	А	Р	К	Е	Н	Ч	Р	Р	О
Ж	К	М	Е	З	Н	І	Ь	І	К	С	Д	О	А	З	С
З	Ь	Н	Е	О	Р	Ю	Н	А	В	И	У	Е	І	А	А
С	Ц	Т	Р	К	О	Б	З	А	У	Б	Р	Л	Н	К	Л
У	И	А	О	С	Т	О	А	Є	П	О	А	А	А	І	Е
Л	Н	Т	М	М	А	А	Д	Н	І	П	Р	О	Д	Р	Д
Ь	Ь	А	Е	І	М	Д	К	С	І	Ч	Я	Н	У	Ц	И
Т	Л	Р	Н	Д	А	О	І	А	К	І	А	І	А	Д	Ц
А	Е	И	Р	І	Н	Р	Н	В	А	С	О	И	К	У	Ь
Н	М	Ь	О	Д	І	В	Ч	А	Т	А	І	У	К	М	С
Щ	Х	Х	Ч	И	Р	А	В	А	Р	А	Ш	А	Р	И	В
К	О	Б	З	А	Р	Й	О	О	И	І	К	А	П	З	
І	Є	Й	Л	Ю	Ь	К	А	Я	І	Н	Ц	Ч	І	Л	А
Д	А	Ю	Я	К	З	Д	І	Ь	Є	Ч	Н	И	Р	Е	Л

пл. пр. Іванка Луців
пл. уч. Соня Коваль

НАША ПРОГУЛЯНКА

7 серпня ми поїхали автобусом на прогулянку. Ми оглянули монастир, там було дуже цікаво. А потім поїхали ми до замку Ліндергоф. Замок чудовий! Фонтана біля нього нас помочила.

На паркувальній площі Ліндергофу ми обідали. Потім ми поїхали до Обергамергофу. Там ми поділи-

лися на дві групи. Одна група пішла до театру-музею, а друга — оглядати місто.

Вкінці всі новачки дістали морозене. А після того ми повернулися до табору. Нам наша прогулянка дуже сподобалася.

МОЯ ЗГАДКА ПРО ТАБІР

Я приїхав у табір у Німеччині з Польщі. Сідав у поїзд Київ-Берлін у Сарнах, де зустрілися ми з друзями зі Львова. Ми доїхали добре.

У Мюнхені нас зустріли друзі й ми завезли до табору. Потім я поїхав до Бабусі в Мюнхені. Звідтам я приїхав у табір.

Мій колега Святослав порізав собі палець і йому дали п'ять швів. Після того ми будували браму, але я цього не робив, бо я візком возив каміння, щоб покласти на стежку, аби не було грязюки.

Після цього було відкриття табору. Було дуже „файно“. Трохи пізніше ми вивчали сигналізацію. Нападали на нас дівчата і покрали в декого взуття. А німці хотіли покрасти прапори.

Мені дуже сподобалась кухня. Подобалось майже все. Тільки не подобалось те, що ішов дощ в більшості днів нашого таборування.

Подобалось нам оглядання зірок через телескоп. Приємними були також теренівки. Дякую інструкторам за програму таборових днів.

пл. прих. Микола Чилінкін
стежа „Козацький оселедець“

ІЗ ДОСВІДОМ МОЖНА

Була ясна, холодна ніч на площі біля Кенінсдорфу. В останні дні „німці“ дуже завзято нападали на табір, хоч стійка відповідно уважала. Мускули напружені, а ціле тіло було готове свистати на алярм! . . . Очі дивляться, вуха слухають. В лісі щось шумить! . . .

Найгірший час був від другої до четвертої. Якраз цей час добрий на напад. В одній руці лямпка, в другій свисток; в легенях повно повітря, а великий палець на вмикачеві лямпки. Довго стрілка годинника крутиться-крутиться. Стійка вже доходить до кінця. Під час тих двох годин стійка чула, що хтось був в кущах, але нічого не побачила. То не міг бути їжак, не мог-

ла бути й мишка, бо як нас навчили, вони не вміють розмовляти.

Вже наступна стійка була готова на зміну, а наша вже збиралася до ліжка. А нараз бачимо, як дві особи перебігли перед табором.

Вони вибігли з дівочого табору, але це так виглядало, що вони вибігли з кущів.

А реакція юнака з більшим досвідом була засвис-тата „алярм!“, не запитавши хто то біжить. Це була велика помилка!!!

Діти не робіть цього ніколи!!!

Богові дякувати свисток був зіпсутий, так що він міг збудити лиш бунчужного. І лише тоді ми дізна-

лися, що це були дві юначки, що йшли заспокоювати свої біологічні потреби. Причину їхньої біганини ми дізналися наступного дня. Перед юнацьким табором є дві лятрини, і не знати — чому наші дві юначки не сподобали другої лятрини. Тому вони змагались — хто перший добіжить до правої.

Головні особи цієї події:

стійка: Ігор Маркуц

Тарас К.

Андрійка Величко

Ірця Добрянська

Писала стійка.

Від редакції: Дуже страшна, майже детективна історія з цілком зрозумілими причинами та наслідками.

ПРИ ВАТРІ

Козацький табір запалив вогні
Так радісно на ці вогні дивитись
Це очі українських дочок і синів,
Це очі їхніх прадідів, дідів
Так палко світять, заставляють битись
Серця усіх в унісон.

І це не сон.

Дивіться — ватру запалили діти!
Так. Запалили від вогню, що їх батьки й діди
В своїх серцях гарячих, ширих, ніжних
Ще зберегли для них — онуків і дітей своїх.
Ця ватра від вогню, що в їх серцях палає
З любови до землі дідів.

І землю цю пластунство в пісні прославляє
Вкраїною і ненькою!
Пластунство вірить й знає,
Що вільною земля ця стане!
І всі ми дивимось на ватру й серце завмирає,
В молитві Бога широко так блашає,
Щоб не лишив Всевишній дочок і синів своєї благодаті,
І щоб повік не забувалась Україна-ненька в рідній хаті.

Сестричка Ніна з Києва

СТЕЖІ, КОЗАКИ І ПЛАСТУНИ

Цього року відбулося святкування 500-ліття заснування Козацької Січі в Україні. Через це наш табір наслідував Січ — кожне шатро називалося стежа. Козаки саме мали стежі, тобто групи, щоб ними кермувати. За кожен стежу відповідав стежовий, який мусів дбати про всі свої стежі.

Також в групах легше навчати багато всього про козацтво, втому і про їхні звичаї. Мали ми теренові

ігри. Це були змаги козаків проти татар. І при ватрах ми співали козацькі пісні.

У стежах були гутірки про козацтво й різні ігри на козацьку тему. Тож ми можемо сказати, що це був правдивий козацький табір!

пл. уч. Юрко Калита
стежа „Запорозькі козаки”

Лещетарський табір „Більш ніколи”

Торонто
14-ого січня 1992 р.

Цієї зими, від 22-ого грудня до 27-ого грудня 1991 р., як щороку взимку, відбувся пластовий лещетарський табір у St. Jovite (Сент Жовіт), Quebec (Квебек). Хоча табір був організований із пластової станиці Торонто, на табір приїхали юнаки і юначки з Оттави, Монтреалю, Гамільтону, Вашингтону і Нью-Йорку. Через те, що цього року було менше число учасників, всі мали нагоду добре заізнатися і гарно зжитися.

Табір цього разу був відмінним, тому що три тижні перед табором, на Україні був референдум, який вирішив проголошення вільної і самостійної держави України. Таборовики рішили, що наша Україна вже більше ніколи не може бути гнобленою катями і поневоленою, та з цієї причини табір вирішив взяти собі назву „Більш ніколи”.

Очевидно, головне заняття на цім таборі було лещетарство, під час якого таборовики мали нагод здобути вмільсть лещетарства. Чотири з п'ятьох днів таборовики спускалися по з'їздах гори Mt. Tremblant (Монт Тремблант), із якої було видно широко простягнені Квебекські гори. В п'ятий день, таборовики використали ранок на дружню гру зимового футболу, а ввечорі з'їздили по горі Mt. Saint-Sauveur (Монт Сен Совер).

В перші кілька дні табору, лещетарство було надзвичайно приємним, тому що багато людей приготувалося до, і святкувало Різдво, а ми з цього скористали, бо мало людей лещетарувало.

Але, табір не лише займався лещетарством. Зайняття наші включали: спів, гутірки про лещетарство і безпеку, і комендант навіть взяв на себе велику відповідальність навчити цілий табір танцювати вальс і танго. І очевидно цього року відбувся славний „Попис Сковороди” де таборовики мали

нагоду забавлятися, пописатися, засоромитися та посміятися.

Таборовики навчилися багато речей у таборі. Маруся Гренджер навчилася, що як їздитися на сніговій дошці у тісних штанах, то ноги синіють. Петрусь Івасиків навчився, що танці можуть бути

шкідливі для коліна. Бунчужний навчився трохи про пльомберку, і як її перервати. Дівчата з Америки сподобали собі курінь „Вовкулаків”. Писар знайшов щастя. Горбачевського переіменували Слциневичом. Данило Попадинець і Маркіян Сілецький заснували газову фірму.

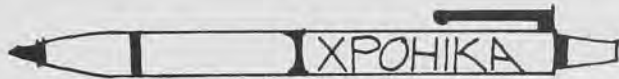
Склад команди цього річного лешетарського табору „Більш ніколи” був такий: комендант — пл. сен. Володимир Луців (Вовкулака); заступники коменданта — ст. пл. Таня Бардин і ст. пл. Борис Харурський (Чорноморець); бунчужний — ст. пл. Степан Луців (Вовкулака); писар — ст. пл. Ігор Бошко (Вовкулака); подруга — ст. пл. Ліля Гордієнко; медик — пл. сен. Володимир Медвідський

(Вовкулака) і опікун — пл. сен. Олесь Гордієнко (Вовкулака).

Цього року, пластуни в таборі теж мали приємність привітати голову Головної Пластової Булави, пл. сен. Ореста Гаврилюка, який цікаво розповів таборовикам про недавні події в Україні і про майбутність Пласту та його багатозначність у розвитку новопроголошеної вільної держави.

На цьому таборі, всі учасники разом із командою мали нагоду заізнатися, розважатися, і напевно всі вернулися додому з приємними споминами. Заохуємо та запрошуємо всіх пластунів і пластунок в наступному році з нами поїхати у табір!

СКОБ! Ігор Бошко

ВИШКІЛ ЮНАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ 1991 В ДІТРОЙТІ

Заходом референтки вишколу УПЮ при КПСтаршині пл. сен. Дарії Якубович і референтки вишколу при Станиці Дітройт пл. сен. Стефа Король, організовано Вишкіл Юнацьких Виховників в днях 16-17 листопада 1991 р. в Пластовій Домівці.

Вже вечером в п'ятницю почала приїздити команда. Учасники Вишколу прибули до нас зі сусідніх станиць Чікаго і Клівленду. В суботу в ранніх годинах Пластова Домівка ожила. Вишкіл розпочався з 18 учасниками і 5 членами проводу. Присутніх привітала пл. сен. Стефа Король і передала ведення Вишколу комендантці пл. сен. Дарії Якубович, після молитви і відспівання Пластового Гімну.

Учасники з Чікаго:

пл. розв. Андрій Палюхович
гет. вірл. Андрея Матвійшин
гет. вірл. Дарка Ганкевич
гет. вірл. Адріянна Маріссі
пл. вірл. Таїса Скуб'як
пл. вірл. Соня Данилюк
пл. вірл. Катруся Голіян
ст. пл. ск. Адріян Кузич

Учасники з Клівленду:

ст. пл. Таня Кравс
ст. пл. Надя Запарник
ст. пл. Олесь Якубович

Учасники з Дітройту:

ст. пл. Мирон Городиський
ст. пл. Христя Качан

ст. пл. Ірка Козак
ст. пл. Марта Куропась
пл. сен. Леся Лаврин
ст. пл. Марта Ременюк
ст. пл. Уляна Ременюк

Провід Вишколу:

комендантка — пл. сен. Дарія Якубович
бунчужний — ст. пл. Левко Голубець ККП-ів
член булави — ст. пл. Христя Санторе ККП-ок
член булави — пл. сен. Роман Завадович
підготовка і госп. частина — пл. сен. Стефа Король

Першого дня, по цілоденних інтензивних викладах і дискусіях, пізно вечером відбувалася спільна вечера в Укр. Культурному Центрі з участю членів Станичної Старшини і приятелів Пласту.

Пл. сен. Стефа Король привітала присутніх коротким словом і зазначила, що вечера відбуватиметься під кличем „Запізнаймося”, щоб створити велику пластову родину і в пластовій атмосфері провести вечір. З черги представила учасників Вишколу, членів КПС і проводу Вишколу. Дальше представила членів Станичної Старшини, а на кінець нашого станичного пл. сен. Тараса Когута, який коротко привітав присутніх і заохотив учасників Вишколу до виховної праці. Комендантка пл. сен. Дарія Якубович подякувала за підготовку і підчеркнула, що Станиця підготувала Вишкіл по „королівськи”. Тоді слідувала точка „Пластова Присяга — Дороговказ

Булава і учасники вишколу

Фото: В. Король

Життя'' Тараса Дурбака, яку виконали учасники Вишколу і члени КПС. Після молитви всім подано смачну вечерю. Заля наповнилася гамором, сміхом і дзвінками молодечими голосами пластунок і пластуноків.

Після вечері станули в крузі і відспівали „Ніч вже йде'', комендантка подала іскру і попрощалися „На добраніч''.

В неділю Вишкіл розпочався спільною Сл. Божою

о год. 8:30 і продовжувався в Пластовій Домівці. Закінчився о год. 3:30 пополудні.

Щиро дякую за поміч у підготовці Вишколу: пл. сен. Романови Стефанюкови, Всеволодови Гнатчукови, Аскольдови Татарському і ст. пл. Миронови Городиському за транспортацію учасників і членів проводу Вишколу.

Пластовим родинам і приятелям Пласту за щирю гостинність у своїх домах, а zarazom і тепле ліжко для втомлених доповідачів і ще більш втомлених учасників: ст. пл. Миронови Городиському, пл. сен. Марті і Аскольдови Татарським, ст. пл. Марті, Уляні і пані Дарці Ременюкам, пл. сен. Тамарі Сливинській, пані Марійці Миколенко, пл. сен. Христі і Маріянови Юзичам, панству Христині і Юркови Фединським, та Миросі і Романові Стефанюкам.

Особливо дякую зв'язковій пл. сен. Марті Татарській, пл. сен. Несторови Кропельницькому за поміч в домівці і могому мужови пл. сен. Ігореві за поміч у закупах і прилагодженні домівки до вдалого Вишколу на терені станиці в Дітроїті.

пл. сен. Стефа Король
стан. реф. вишколу

The Director
The Centre for Ukrainian Canadian Studies
St. Andrew's College
The University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba R3T 2N2

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКИХ КАНАДСЬКИХ СТУДІЙ оголошує ПРОПАМ'ЯТНУ СТИПЕНДІЮ ім. МИХАЙЛА Г. ГИКАВОГО

якою буде нагороджуватись щороку студента/ку за найкращу статтю написану українською мовою на тему з ділянки українських канадських студій.

- * Вартість стипендії: приблизно \$800.
- * Стаття (надрукована) мусить мати 2,000-2,500 слів.
- * У часі подання студенти мусять бути зареєстровані одночасно у канадському університеті, або колегії.
- * Найкраща стаття буде подана до „Українського голосу'' для можливої публікації.
- * Реченець подання статей: 1 травня 1992 р.

Усі статті, разом з листом, у якому студент/ка вияснює свій науковий статус (т. зн., програму, рік, університет), просять висилати на вищеподану адресу.

ДАТКИ НА ПОТРЕБИ ПЛАСТОВОГО В-ВА

що вплинули від 19 грудня 1991 до 15 лютого 1992

ЗСА:		Канада:	
\$50.00	В п'яту річницю відходу на Вічну Ватру сл.п. пл. сен. кер. Атанаса — Слоня Мілягича на Прес-Фонд „Юнака” зложили Мотря і Евстахія Міляннич	\$30.00	Склала на дарункову передплату для Пласту в Україні замість квітів на могилу сл. п. з Ньюарку, ЗСА, пл. сен. Ю. Даца — члена Куреня „Лісові Чорти” п. Лариса Похмурська
\$25.00	Даток на потреби „Юнака” від Осередка УСП в Нью-Йорку в пам'ять Начального Пластуна - пл. сен. Юрія Старосольського	Разом:	
\$20.00	На Пластовий видавничий фонд пл. сен. Оксана Бачинська в пам'ять Начального Пластуна — пл. сен. Юрія Старосольського	\$130.00	Замість квітів на могилу пл. сен. Юрія Даца
\$ 5.00	Пл. сен. Орест Гаврилук склав на прес-фонд пластових журналів		улена Куреня „Лісові Чорти” з Ньюарку пожертву на допомогу Пластові в Україні склала п. Лариса Похмурська з Торонта

ЮРЧИК ЧИ ДЖОРДЖ — ОЛЕНКА ЧИ ГЕЛЕН?

Чому це важлива виховна справа?

Легідний, але послідовний вплив чужого середовища на нашу дітвору та молодь дуже скоро можна помітити також і по тому, що Юрки та Оленки стають Джорж-ами та Гелен-ами в англосаксонському світі, чи Оксани та Наталки Ксюшами та Наташами у московському. На сторінках нашої преси вже нераз писалося і на теми імен та прізвищ як першої ознаки асиміляційного процесу. Кожний народ має свої довгими століттями уживані імена, покоління передають їх з батьків на дітей й вони набирають якоїсь особливої цінності та святості в деяких родах.

У таких родинках виплекається особлива пошана до імен, а з тим до цілої родинної традиції. Є імена, які з'язані тільки з даним народом і нема їх відповідників в інших народів. Це надає даній людській спільноті певну окремішність, своєрідність і очевидно їх ця спільнота плекає та береже. По іменах людей можна пізнати їх національність, кажуть, що ім'я надає навіть певних цій характеру людині. То ж ясно, що коли настає процес зміни імен та прізвищ, тоді не тільки міняється національне обличчя даних людей, міняється також і характер. Людина, що має своє внутрішнє „я” скристалізоване, що відчуває свою особисту внутрішню зв'язь із довгим рядом поколінь, що гордиться своїм походженням, є людиною вирівняною, гармонійною духово і характером.

Здатні міняти своє обличчя тільки люди нестійного характеру, кон'юктуральні, словом менше вироблені.

Як це стається, що наші діти змінюють свої імена?

Дуже просто! бо ж кожному здається, що це маловажна справа. Що в тому поважного, що наші діти, йдучи до школи автоматично втрачають хресні українські імена, а приносять інші? Добре, коли ще для українського Юрка є переклад на Джордж, для Оленки Гелен, а для Іваса Джоні. Але як комічно звучать в українській мові переіменовані Ігор на Джері, Олі на Ольги, Богдана на Баби, Славі на Сильвії чи якісь інші Гльорії?! Мало того, що діти міняють свої імена, але витворюється у них при тому страх, що їх товариші не довідалися про це. Тоді в характері таких дітей настає почуття меншевартості, вони бояться, щоб їхні товариші не довідалися з якого вони роду. Українське ж ім'я і прізвище відразу знайомить іншонаціональних товаришів про національне походження дитини. Наші українські імена мають свою дуже давню і цікаву історію.

Та говорячи про зміну прізвищ та імен, маємо на увазі не тільки фактичну зміну, але й ті випадки, коли батьки надають своїм дітям не українські імена, коли потурають дітям і не завдають собі труда виплекати у них почуття національної гордості.

Т. Г.

БУДУЙМО МІСТ! (СЛОВОГРА ч. 14)

Ця СЛОВОГРА, як і попередня („Юнак” ч. 1/2), дозволяє тобі перевірити своє знання назв предметів, які мають інші назви на західноукраїнських землях (Наддністрянщині), а інші на центрально-східних землях (Наддніпрянщині).

У лівому списку гри вміщено 25 слів, які поширені головню в Галичині та її суміжних землях, в правому списку 30 слів вживаних головню на правобережній і лівобережній Україні чи, як давніше казали, на Великій Україні. Вибери для кожного слова в першому

списку відповідне слово з другого списку, записуючи число з першого і літеру з другого.

Точкування гри таке, як в попередніх: дві точки за правильну відповідь мінус одна точка за неправильну; слова, для яких грач не дав відповіді не точкуються. Виграє грач з найбільшим числом точок.

Відповіді та деякі додаткові пояснення на сторінці . Не всі слова у двох списках літературні і рекомендовані до вжитку. Ті, що не є, зазначені у відповідях зіркою.

Список ч. 1 (Головно „західні” слова)

1. зупа	14. вакації
2. ясний	15. емеритура
3. блюзка	16. площа
4. кульчики	17. фризієр
5. пструг	18. начиння (кухонне)
6. навзнак (лежати)	19. смерека
7. пательня	20. сестрінок
8. лазничка	21. братанок
9. трускавка	22. монахиня
10. пристійний	23. пляцок
11. борівка	24. сметанка
12. туш (анг. shower)	25. нафта
13. рожа	

Список ч. 2 (Головно „східні” слова)

А. горілиць	Н. пенсія
Б. гас, керосин	О. ялина
В. канікули	П. ванна (кімната)
Г. піджак	Р. племінник
Ґ. перукар	С. корж
Д. сережки	Т. каструля
Е. посуд	У. лосось
Є. форель	Ф. вершки
Ж. полуниця	Х. юшка
З. модрина	Ц. вродливий
И. сковорода	Ч. світлий
І. черниця	Ш. чорниця
К. душ	Щ. баня
Л. троянда	Ю. родич
М. майдан	Я. красивий

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ СКОРОМОВКИ

Із давніх часів дорослі складали коротенькі речення-скоромовки з метою навчити дітей чітко вимовляти окремі важкі звуки. Хоч вимовляння скоромовок є до певної міри і грою, водночас діти привчаються уважніше, охайніше ставитися до свого мовлення, навчаються любити рідну мову, починають розуміти її красу.

Скоромовки спочатку читають повільно, старанно вимовляючи звуки і слова, а далі темп мовлення пришвидшується. Але намагатися говорити занадто вже швидко не треба.

Іван Гурин

Іхав Прокіп з Прокопихою і забалакались про горшки, про миски і про покришки.

Хто про Прокопа, хто про Прокопиху, хто про Прокопових дітей.

Ішов Прокіп — кипів окріп.

Прийшов Прокіп — кипить окріп.

Як при Прокопові,
Так і при Прокописі
І при Прокопенятах.

Сів шпак на шпаківню,
Заспівав шпак півню:
— Ти не вмієш так, як я,
Так, як ти, не вмію я!
Біля скирти, біля кіп
Казав Пилипу Прокіп:
— Я біля кіп картоплю пік,
Опік руку біля кіп.
Прокіп нарвав кропу.

З-під куша перепелиця випідпадьомкала перепелят.
Сіло перепеленя під перепелицю. Пильно поле пильнували, перепелів полювали. Хитру сороку піймати морока, а на сорок сорок — сорок морок.
Коваль кує коня, кінь коваля копитом, коваль коня кулаком.

Золота Булава

ЮНАЧЕ!

ЮНАЧКО!

ПОЇДЬ НА ЦІКАВИЙ, ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР

„ЗОЛОТА БУЛАВА”

1) ПЕРЕДУМОВИ ПРИЙНЯТТЯ НА ТАБІР:

- а) 14-16 років.
- б) Перша пластова проба.
- в) Рекомендація зв'язкового, зв'язкової.
- г) Готовість працювати над собою і виявляти ініціативу.
- г) Виконання завдань.

2) МІСЦЕ:

Пластова Оселя Станиці Монреаль „Батурин”
Приїзд до Монреалю 26/VI
Спільний виїзд з Монреалю на Батурин в суботу 27/VI

3) ОПЛАТА: \$175.00 кан.

4) РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕНЬ: 15/V/92

5) ЗГОЛОШЕННЯ З ОПЛАТОЮ посилати на адресу КПС Канади. —
(Plast — National Executive)

6) Про ближчі інформації і запити просимо звертатися до
пл. сен. Ореста Джулинського:
дом. тел. (416)626-3177 або
факс — КПС (416)763-0185
тел. — КПС (416)763-2183

7) ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ ДАТУ!

27 червня — 5 липня, 1992.

СКОБ!

пл. сен. Орест Джулинський
реф. вишк. табору „Золота Булава”

ЗГОЛОШЕННЯ

на вишкільний табір для юнаків/ок „ЗОЛОТА БУЛАВА”

1. Ім'я і прізвище (друком) _____

2. Дата народження _____

3. Число і назва куреня _____

назва гуртка _____

4. Пластовий ступінь _____

5. Діловодство, яке виконує тепер _____

які виконував у минулому _____

6. Домашня адреса (латинкою) _____

число тел. _____

Заявляю, що як учасник/ця пластового табору зобов'язуюся дотримуватися усіх правил таборування і наказів таборового проводу.

(підпис зголошеного/ої)

7. Дозвіл батьків: Я, _____, батько/мати зголошеного юнака/зголошеної юначки, дозволяю моєму синові/моїй дочці бути учасником/цею у пластовому вишкільному таборі для юнаків/ок „ЗОЛОТА БУЛАВА”. Подаю назву і число нашого лікарського забезпечення:

При цьому долучую оплату за табір в сумі: _____

(місцевість, дата)

(підпис батька/матері)

8. Опінія зв'язкового/впорядника самостійного гуртка:

Цим даю згоду, щоб _____ брав/ла участь у вишкільному таборі, „Золота Булава”

Зауваги: _____

(місцевість, дата)

(підпис, діловодство)

ПЛАСТОВЕ ГАСЛО НА 1992 РІК

ОДИН СВІТ —
ОДИН ПЛАСТ

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

З цим числом прощаємо
подругу Ольгу Кузьмович
як редакторку
пластового журналу „Юнак”.
Дякуємо подрузі Кузьмович
за щирі і
довголітню співпрацю,
а новій редакції
бажаємо багато успіхів.
Друкарня Мирона Баб'юка

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА В КАНАДІ

пропонує Вам єдину
українську
«MASTERCARD»

з кожним вживанням
допоможете
українській громаді

UKRAINIAN CREDIT UNION LIMITED

295 COLLEGE STREET, TORONTO	922-1402
2397 BLOOR STREET W., TORONTO	762-6961
3635 CAWTHRA ROAD, MISSISSAUGA	272-0468
225 THE EAST MALL, ETOBICOKE	233-1254
247 ADELAIDE STREET S., LONDON	649-1671
38 JACKSON AVENUE, OSHAWA	571-4777
1093 OTTAWA STREET, WINDSOR	256-2955

*Українська Кредитова Спілка
передає щирий привіт усім
ПЛАСТУНАМ*

FOR COURTEOUS FRIENDLY SERVICE

COMMUNITY TRUST

2271 BLOOR STREET WEST
TORONTO, ONTARIO, M6S 1P1

Ціна \$2.50

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙНУ —

зспрошують Українське Громадянство
вступати в члени.

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ощадностей якого-небудь банку
чи шадниці.А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.**ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:**

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"...виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наже Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Пластун є ощадний...
 (4-та точка пластового Закону)
 ... добре також коли щадить в українській установі
 нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303